

"โกรกกะทิง "

- ๗๖ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ ของ สก กุรมะโรหิต
แสดงทางวิทยุ ท.ท.ท. โดยคณะณกาวดี

วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๐๐ / ๔.๑๕ น.

(ดนตรี)

โกรสร นี่ กับกัน คุณดูโน้นสิ เห็นไหม ?
กับกัน โน้นหรือครับ ผมจับกล้องดูแล้วเมื่อกี้ พี่กำลังจะขอคำสั่งว่าจะเรียกให้หยุดหรือไม่
ผมสงสัยว่า คงมีของร้ายแน่ ๆ

โกรสร ผมคิดว่าควรเรียกให้หยุด คุณจัดการได้
กับกัน ครับ, ผมจัดการเดี๋ยวนี้

(เสียงผีเท้าโกรสรเดินกลับออกมาจากห้องกับกัน)

ลมัย กับกันว่าอย่างไรคะ ?

โกรสร เรากำลังเรียกให้มันหยุด เดี๋ยวก็รู้เรื่อง
หลงเทพ ถ้าเป็นเรือเสียแล้ว เห็นจะ ต้องยิงกันแน่

โกรสร / แต่ก็คงจะเป็นเช่นนั้น คุณลมัยควรลงไปอยู่ในห้องดีกว่า

ลมัย คิดันไม่กลัวหรือคะ

โกรสร เปล่า, ผมหมายถึงความปลอดภัย

ลมัย แต่... ไม่ยิงกันก็ได้ไหมคะ ?

โกรสร คุณคงหวังคุณนรา ?

ลมัย วิคกคะ

โกรสร ไม่เป็นไรครับ ผมจะพยายามยิงชู้มากกว่า เรามีปืนใหญ่ที่หัวเรือ มันคงไม่กล้าสู้
หรือ ยิงจะ กัดหน้าสองสามนัด มันก็คงยกธงขาว

(เสียงปืนใหญ่ยิง ๑ นัด)

ลมัย (ตกใจ) เอ๊ะ ? นั่นเรายิงแล้วหรือคะ ?

โกรสร กับกันคงสั่งยิงสะกิดหน้า เพราะมันคงไม่หยุดให้เราตรวจ เดี๋ยวคุณอยู่นะ ผมจะ
ไปดู ก่อน

(เสียงผีเท้าโกรสรวิ่งออกไป)

ลมัย คุณอาภาคุณทางนี่สิกลัวว่ะ (เสียงผีเท้า) นั่งไต่ อยู่นั่นแหละ มันทำท่าจะหยุดแล้ว

เห็นไหมคะ ?

หลวงเทพ

คงไปไม่รอดหรอก มันไม่กลัวปืนใหญ่มันก็ใจ

ฉมึน

แต่ถ้ามันเอาปืนมาเป็นเป้าล่ะคะ มีแฮชหรือ ? เราจะทำอย่างไรร ?

(เสียงปืนใหญ่ยิงอีก ๑ นัด)

ฉมึน

คุณไกรสรยิงอีกทีหนึ่งนี่แล้ว แหม , น้ำแตกกระจายเหียว ดูซิคะ ถูกปืนตกห่างจากหัวเรือนิดเดียว

หลวงเทพ

เขาแม่พอกู ห่างเป้าไม่กี่หลา มันต้องเสียชีวิตแน่.. นั้นยังได้ มันหยุดเครื่องแล้ว ไปไม่รอดแน่

(คนตรี)

(เสียงคลื่นซัด ๆ กระทบกราบเรือ - เสียงลม)

หลวงเทพ

ผลพลอยได้ของคุณไม่เลวนะครับ คุณไกรสร

ไกรสร

อ้อ โอ้เรือเมื่อเข้าหัวหรือครับ (หัวเราะ) มาดเป็นประวัติการณ์

ฉมึน

เท่าไรคะ ?

ไกรสร

สิบตัน

หลวงเทพ

โอ้โฮ สิบตันเชียวนะ เงินเท่าไรกัน สิบตัน ?

ไกรสร

คุณหลวงก็คงจะเอาได้ว่าเงินเท่าไร

ฉมึน

จับได้มอย ๆ หลีคะ

ไกรสร

ครับ แต่ไม่มากเหมือนคราวนี้

หลวงเทพ

ผมเห็นจะต้องหันมาค้ามันเสียบ้างแล้ว มันรวยเร็วก็

ไกรสร

แต่ผมจับนะครับ (หัวเราะ)

หลวงเทพ

มาเข้าหุ้นกับผมจะดีกว่ากระมัง (หัวเราะ)

ไกรสร

ผมเป็นตำรวจที่ชอบรวยช้าครับ

ฉมึน

คิดจิตใจหายซะเมื่อไหร่ ถ้าเป็นเรือเสียแล้วก็คงจะต้องยิงกันแน่

หลวงเทพ

นี่เราต้องเสียกำลังไปหาลายคน คุณคิดว่าเรามีกำลังเหลือพอหรือ

ไกรสร

ผมว่าพอ นี่เราแบ่งตำรวจคุมเรือเดิน/ที่ทุกสับเข้าฝั่งไปเพียงสามคนก็ยังไม่เหลืออีกเกือบสิคน อาวุธเราต้องเหนือมันแน่ คนน้อยกว่าผมไม่กลัว แต่ผมว่าเสียแล้วมันก็มีคนไม่มากไปกว่าเราหรอก

(เสียงฝีเท้าจ้ำจ้วงมาอย่างรีบร้อน)

จำ ทำรอนครับ คุณีครับ นี่อะไรกัน..
ไกรสร อะไรจำ ? วิชาขึ้นมาเรื่องอะไร ?
จำ นึกครับ มันเขียนไว้ว่าอย่างนี้ ท่านรอนอ่านดูสิครับ
ไกรสร (รับมาอ่านแล้วนิ่งอึ้ง)
หลวงเทพ อะไร คุณไกรสร ?
ฉมึ มีเรื่องอะไรหรือคะ ?
ไกรสร ผมก็ไม่รู้ว่ามันโกหกหรือเปล่า เกิดได้เป็นหนองเสียแล้ว
ฉมึ อะไรคะ ?
ไกรสร ผมจะอ่านให้ฟัง (อ่าน) ท่านรอนครับ ในเรื่องเล่านี้ ผมได้วางระเบิดเวลาไว้
แล้ว เติมคิดจะวางเมื่อเรื่องจะออก แต่ท่านรอนสั่งให้ผมคิดเรื่อยมาด้วย ผมจึงยัง
ไม่ตั้งเวลา ตอนนั้นมันบังเอิญที่สุด ที่ท่านรอนสั่งให้ผมคุมเรือขึ้นเข้ากรุงเทพฯ ผมก็
เลยขอถือโอกาสวางระเบิดไว้เสียเลย ที่จริงผมก็ไม่อยากจะเขียนบอกไว้หรอก แต่
เมื่อนึกถึงว่าท่านรอน เคยเป็นผู้บังคับบัญชา ผมก็เลยบอกให้ฟังด้วยความเคารพ เพื่อ
ท่านรอนจะได้ลองค้นดูเล่น แต่ผมเชื่อว่าท่านรอนจะไม่มีโอกาสค้นพบเลย
หลวงเทพ นี่มันเล่นกันอย่างนี้ เขียนหรือ ?
ฉมึ แล้วจะหาอย่างไรล่ะคะ ?
ไกรสร ต้องค้นให้ได้ ไม่มีทางอื่น
ฉมึ ค้นหิละ ค้นเร็ว ๆ เข้า ขึ้นช้าก็ป่วย
ไกรสร แต่ว่า.. มันจะรู้เป็นไปได้อย่างไร ที่มันจะหลอกเราเล่น
หลวงเทพ คุณว่าใครล่ะ ? มันนะ
ไกรสร คนหนึ่งในตำรวจสามคน ที่ผมส่งไปคุมเรือขึ้น ข้างนั้นนะสิ
หลวงเทพ คุณสงสัยใคร ?
ไกรสร ผมบอกไม่ถูก ทั้งสามคนเป็นตำรวจเก่า วินัยดี ไม่เคยมีอะไร ให้สงสัยเลย
ฉมึ แต่ทำไมถึงได้ทำอย่างนี้ล่ะคะ ?
ไกรสร มันก็.. เงินตัวเดียวเท่านั้นแหละคุณ เสียแล้วมันคงส่งสายเอาสินบนมาทวง โอ้
หมอนี่มันคิดจะวางระเบิดก่อนเราออกเรือ แต่ตามจดหมายของมันที่เล่ามา ผมบังเอิญ
เรียกตัวมันคิดเรื่อยมาด้วย มันจึงฉวยโอกาสวางเอาตอนนี้..
ฉมึ แล้วใครล่ะคะ ที่ท่านสารวัตรเรียกเอามา

ไกรสร มันหลายคนด้วยกัน เราอย่าเสียเวลาดีกว่า ช่วยกันคันดีกว่า มันไม่ดีกว่ามันตั้ง
เวลาได้ ก็ทุ่มที่โมงเสียด้วย

หลวงเทพ โอ้หมอนั่นมันคิดเรือขึ้นไปตั้งหลายชั่วโมงแล้ว นี่มันกี่โมงล่ะ ? บ่ายสองโมงยี่สิบ
นาทีก่อน มันจะระเบิดเมื่อไหร่ก็ไม่รู้

ลมัย มันอาจจะระเบิดในนาทีสองนาทีก่อนก็ได้ รีบเถอะค่ะ

ไกรสร คุณหลวงกับคุณลมัยช่วยกันคนในเคบินก็แล้วกัน ผมจะไปบอกกัปตัน
(เสียงดีเท่าไกรสรวิ่งขึ้นบันได)

ไกรสร กัปตัน นี่เราอยู่ทางฝั่งที่ไหน

กัปตัน ราว ๆ ๑๐๐ ไมล์ เห็นจะได้ครับ ท่าไหนครับ

ไกรสร เปลี่ยนทางเดินเร็ว เราต้องเข้าฝั่งเร็วที่สุด

กัปตัน อ้าว ท่าไหน

ไกรสร มีระเบิดเวลาอยู่ในเรือนี้ ผมเพิ่งรู้

กัปตัน ระเบิดเวลา ? อะไรกันครับ ท่านรอง ? จริงหรือครับ ?

ไกรสร ผมเชื่อว่าเป็นจริง นี่จกหมายของมัน แต่คุณเปลี่ยนทางเดินของเรือเสียก่อนดีกว่า
เราต้องถึงฝั่งเร็วที่สุด ปลอดภัยนะครับ

กัปตัน ครับ ผมจัดการเรื่องนี้

ไกรสร ผมจะส่งตำรวจและ คนเรือ คันเรือให้ทั่ว อย่าลืมปลอดภัย

(คนตรี)

(เสียงคน - เคลื่อนย้ายสิ่งของดังตึงตึงอยู่ตลอดเวลา - เสียงพูดกันอย่างวิพากษ์
กังวลง เพราะไม่รู้ว่าจะระเบิดจะระเบิดเมื่อไหร่)

ไกรสร ใจครับ คุณหลวง ได้รู้แล้วอะไร บ้างไหม ?

หลวงเทพ ผมไม่เจออะไรเลย ผมว่ามันหลอกเราเสียก็ว่าได้ มันหลอกให้เรากลัวเล่นนะคุณ

ไกรสร นี่เราก็ค้นกันมาตั้งสองชั่วโมงแล้ว มันยังงั้นกันแน่

ลมัย คิดว่ามันคงจะวางในท้องเครื่องมากกว่า ถ้าท้องเรือทะลุ เครื่องเดินไม่ได้ เรือก็
จมแน่

ไกรสร เราหาหนทางแล้ว ทุกอย่าง ทุกอย่าง ไม่พบอะไรเลย

ลมัย ที่ท้ายเรือล่ะคะ ?

ไกรสร ไม่มี

ฅมบึ๋น ในห้องกัปตั๋น ?
 ไกรสร ก็เห็อออยู่ห้องเต็ว ที่คั๋นบั้งไม้ท้าว แต่จะมีประโยชน์อะไ๋ ระเบิดในห้องกัปตั๋น ฅ
 ฅมบึ๋น ฅายคนเต็ว เรือขั๋นไม่จม มันคงไม่วางแน้วไ
 ไกรสร ก็ไม่วางแน้วอะ คิฉั๋นว่าเรากั๋นให้ละเอียคคิฉั๋น
 ฅมบึ๋น ฅางคูกั๋นไค้ แต่ฅมว่าคงไมมีแน้ว ไปซื้อคั๋น ไปช่วยกันคั๋น (
 (เสียงยี่เห่าเค็นขึ้นกันคั๋น หอกระเบยณิคหนึ่ง)
 ไกรสร กัปตั๋น ฅนทองท้าวหรือยัง ?
 กัปตั๋น ฅมว่ามันท้าวจะไม่วางในห้อง ฅมไมไค้เลย ฅมก็อยู่ที่นี่คั๋นคอกเวลา
 ไกรสร แต่ไมมีไค้ใครเข้ามาในห้องคูกั๋นบั้งเลยหรือ ?
 กัปตั๋น ไมมี... แต่.. เอ๊ะ... เมื่อคอกนขุณคั๋นเรื่องอื่น จ้ามนั๋น จ้ามา
 ไกรสร จ้ามนั๋น ?
 ฅมบึ๋น จ้ามนั๋น แกเข้ามาถามว่าฅมจะสั่งอะไรไปทางบ้านบั้ง เพราะคูกั๋นตั้งแกให้คูกั๋น
 เรือคั๋นกลัคกรุงเทพ ฅ
 ไกรสร จ้ามนั๋นเป็นคนคั๋น แกคงไมเอาระเบยคั๋นมาวางแน้ว ฅ แล้วแกไมไค้อยู่ในห้องนั๋นนานไมไค้
 หรือคั๋น
 กัปตั๋น ไมมานคั๋นรับ อ้อ แกมาขอกกระคายฅมแน้วหนึ่ง ไมรู้ว่าจะเอาไปท้าวไมกัน แกไป
 หยิบเอาเองที่ไค้ฅม
 ไกรสร ไปหยิบเองเองหรือคั๋น ? ฅมขอกุไค้คั๋นคั๋น คั๋นคั๋นให้ท้าว
 (เสียงเค็นไปไค้คั๋น)
 ไกรสร เอ๊ะ นั๋นอะไรกัน ?
 หลวงเทพ อะไ๋ ?
 กัปตั๋น อะไรคั๋นรับ ?
 ไกรสร เวลาคูกั๋นท้าวไค้ ?
 กัปตั๋น อีกลัคินาทีจะลัคเรีตนาทีคัค
 ไกรสร ฅายแล้ว... เรายังมีเวลาเหลืออีกลัคินาทีท้าว
 กัปตั๋น ท้าวไม ?
 ไกรสร ก็คูกั๋น นั๋นเขียนคั๋นถึงไค้ว่า ระเบิดเวลาจะ ระเบิดเวลาลัคเรีตนาทีคัคคัค อ้านคูกั๋น
 กัปตั๋น
 ฅมบึ๋น อีกลัคินาทีหรืออะ ? - ฅาย ? แล้วเราจะท้าวไค้กันคั๋นอะ ? / ฅนคั๋น /
 (จบคอกน ๕๖)

ส.อ.น.

๑๐๗ ๕๖ ๕๗ ๕๘

อ.น. ๑๐๗ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

๑๐๑ ๑๐๒ ๑๐๓ ๑๐๔ ๑๐๕ ๑๐๖ ๑๐๗ ๑๐๘ ๑๐๙ ๑๑๐ ๑๑๑ ๑๑๒ ๑๑๓ ๑๑๔ ๑๑๕ ๑๑๖ ๑๑๗ ๑๑๘ ๑๑๙ ๑๒๐ ๑๒๑ ๑๒๒ ๑๒๓ ๑๒๔ ๑๒๕ ๑๒๖ ๑๒๗ ๑๒๘ ๑๒๙ ๑๓๐ ๑๓๑ ๑๓๒ ๑๓๓ ๑๓๔ ๑๓๕ ๑๓๖ ๑๓๗ ๑๓๘ ๑๓๙ ๑๔๐ ๑๔๑ ๑๔๒ ๑๔๓ ๑๔๔ ๑๔๕ ๑๔๖ ๑๔๗ ๑๔๘ ๑๔๙ ๑๕๐ ๑๕๑ ๑๕๒ ๑๕๓ ๑๕๔ ๑๕๕ ๑๕๖ ๑๕๗ ๑๕๘ ๑๕๙ ๑๖๐ ๑๖๑ ๑๖๒ ๑๖๓ ๑๖๔ ๑๖๕ ๑๖๖ ๑๖๗ ๑๖๘ ๑๖๙ ๑๗๐ ๑๗๑ ๑๗๒ ๑๗๓ ๑๗๔ ๑๗๕ ๑๗๖ ๑๗๗ ๑๗๘ ๑๗๙ ๑๘๐ ๑๘๑ ๑๘๒ ๑๘๓ ๑๘๔ ๑๘๕ ๑๘๖ ๑๘๗ ๑๘๘ ๑๘๙ ๑๙๐ ๑๙๑ ๑๙๒ ๑๙๓ ๑๙๔ ๑๙๕ ๑๙๖ ๑๙๗ ๑๙๘ ๑๙๙ ๒๐๐

"โกรกกระทิง "

- ๗๖ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ ของ สก ฐรมะโรหิต
แสดงทางวิทยุ ท.ท.ท. โดยคณะณกาวดี

วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๐๐ / ๔.๑๕ น.

(ดนตรี)

โกรสร นี่ กับตัน คุณดูโน่นสิ เห็นไหม ?
กับตัน โน่นหรือครับ ผมจับกล้องดูแล้วเมื่อกี้ พูดกำลังจะขอคำสั่งว่าจะเรียกให้หยุดหรือไม่
ผมสงสัยว่า คงมีของร้ายแน่ ๆ

โกรสร ผมคิดว่าควรเรียกให้หยุด คุณจัดการได้
กับตัน ครับ, ผมจัดการเดี๋ยวนี้

(เสียงฝีเท้าโกรสรเดินกลับออกมาจากห้องกับตัน)

ลมัย กับตันว่าอย่างไรคะ ?

โกรสร เรากำลังเรียกให้มันหยุด เดี๋ยวก็รู้เรื่อง
หลงเทพ ถ้าเป็นเรือเสียได้ เห็นจะ ต้องยิงกันแน่

โกรสร / แต่ก็คงจะเป็นเช่นนั้น คุณลมัยควรลงไปอยู่ในห้องดีกว่า
ลมัย คิดฉันไม่กลัวหรอกคะ

โกรสร เปล่า, ผมหมายถึงความปลอดภัย
ลมัย แต่... ไม่ยิงกันได้ไหมคะ ?

โกรสร คุณคงหวังคุณนรา ?
ลมัย วิตกคะ

โกรสร ไม่เป็นไรครับ ผมจะพยายามยิงฆ่ามากกว่า เรามีปืนใหญ่ที่หัวเรือ มันคงไม่กลัว
หรอก ยิงซะ กัดหน้าสองสามนัด มันก็คงยกธงขาว

(เสียงปืนใหญ่ยิง ๑ นัด)

ลมัย (ตกใจ) เอ๊ะ ? นั่นเรายิงแล้วหรือคะ ?

โกรสร กับตันคงสั่งยิงสะกิดหน้า เพราะมันคงไม่หยุดให้เราตรวจ เดี๋ยวคุณอยู่นี่นะ ผมจะ
ไปดู ก่อน

(เสียงฝีเท้าโกรสรวิ่งออกไป)

ลมัย คุณนราทางนี้ดีกว่าคะ (เสียงฝีเท้า) นั่งไต่ อยู่นั่นแหละ มันทำท่าจะหยุดแล้ว

เห็นไหมคะ ?

หลวงเทพ

คงไปไม่รอดหรอก มันไม่กลัวปืนใหญ่มันก็ใจ

สมัย

แต่ถ้ามันเอาปืนมาเป็นเป้าล่ะคะ มันจะหรือ ? เราจะทำอย่างไร ?

(เสียงปืนใหญ่ยิงอีก ๑ นัด)

สมัย

คุณโกรธยิงอีกทีหนึ่งนี่แล้ว แหม, น้ำแตกกระจายเทียว ดูซิคะ ถูกปืนตกห่างจากหัวเรือนิดเดียว

หลวงเทพ

เขาแหม่นพอกู ห่างเข้าไม่กี่หลา มันต้องเสียขวัญแน่.. มันยังไม่มียุคเครื่องแล้ว ไปไม่รอดแน่

(ดนตรี)

(เสียงคลื่นซัด ทุก ทุบกราบเรือ - เสียงลม)

หลวงเทพ

ผลพลอยได้ของคุณไม่เลวนะครับ คุณโกรธ

โกรธ

อ้อ โอ้เรือเมื่อเข้าหรือครับ (หัวเราะ) มาเป็นประวัติการณ์

สมัย

เท่าไรคะ ?

โกรธ

สิบตัน

หลวงเทพ

โอ้โอ สิบตันเพียวรี เงินเท่าไรกัน สิบตัน ?

โกรธ

คุณหลวงก็คงจะเอาได้ว่าเงินเท่าไร

สมัย

จับได้บ่อย ๆ หรือคะ

โกรธ

ครับ แต่ไม่มากเหมือนคราวนี้

หลวงเทพ

ผมเห็นจะต้องหันมาค้าเงินเสียบ้างแล้ว มันรวยเร็วดี

โกรธ

แต่ผมจับนะครับ (หัวเราะ)

หลวงเทพ

มาเข้าหุ้นกับผมจะดีกว่ากระมัง (หัวเราะ)

โกรธ

ผมเป็นตำรวจที่ชอบรวยช้าครับ

สมัย

คิดจิตใจหายซะเมื่อไหร่ ถ้าเป็นเรือเสียแล้วก็ต้องยิงกันแน่

หลวงเทพ

นี่เราต้องเสียกำลังไปหาลายคน คุณคิดว่าเรามีกำลังเหลือพอหรือ

โกรธ

ผมว่าพอ นี่เราแบ่งตำรวจคุมเรือเดิน/ซุ่มกลับเข้าฝั่งไปเพียงสามคนก็ยังมีเหลืออีกเกือบสิบกคน อาวุธเราต้องเหนือมันแน่ คนน้อยกว่าผมไม่กลัว แต่ผมว่าเสียได้มันก็มีคนไม่มากไปกว่าเราหรอก

(เสียงฝีเท้าจ้ำจ้วงมาอย่างรีบร้อน)

จำ ทารองครับ คุณนี่ครับ นี่อะไรกัน..
ไกรสร อะไรจำ ? วิชาหน้าดินมาเรื่องอะไร ?
จำ นี่ครับ มันเขียนไว้ว่าอย่างนี้ ท่านรองอ่านดูสิครับ
ไกรสร (รับมาอ่านแล้วนิ่งอึ้ง)
หลวงเทพ อะไร คุณไกรสร ?
ลมัย มีเรื่องอะไรหรือคะ ?
ไกรสร ผมก็ไม่รู้ว่ามันโกหกหรือเปล่า เกิดได้เป็นหนองเสียแล้ว
ลมัย อะไรคะ ?
ไกรสร ผมจะอ่านให้ฟัง (อ่าน) ท่านรองครับ ในเรื่องเล่านี้ ผมได้วางระเบิดเวลาไว้
แล้ว เค็มคิดจะวางเมื่อเรือจะออก แต่ท่านรองสั่งให้ผมคิดเรือมาด้วย ผมจึงยัง
ไม่ตั้งเวลา ตอนนี้มันยังเชื่องที่สุด ที่ท่านรองสั่งให้ผมคุมเรือขึ้นเข้ากรุงเทพฯ ผมก็
เลยขอถือโอกาสวางระเบิดไว้เสียเลย ที่จริงผมก็ไม่อยากจะเขียนบอกไว้หรอก แต่
เมื่อนึกถึงว่าท่านรอง เคยเป็นผู้บังคับบัญชา ผมก็เลยบอกให้ฟังด้วยความเคารพ เพื่อ
ท่านรองจะได้ลองค้นดูเล่น แต่ผมเชื่อว่าท่านรองจะไม่มีโอกาสค้นพบเลย
หลวงเทพ นี่มันเล่นกันอย่างนี้ เขียนหรือ ?
ลมัย แล้วจะทำยังไงล่ะคะ ?
ไกรสร ต้องคนให้ไต่ ไม่มีทางอื่น
ลมัย คนนี้คะ คนเร็ว ๆ เข้า ขึ้นช้าเคี้ยวแซ่
ไกรสร แต่ว่า.. มันจะที่เป็นไปได้ไหม ที่มันจะหลอกเราเล่น
หลวงเทพ คุณว่าใครล่ะ ? มันนะ
ไกรสร คนหนึ่งในตำรวจสามคน ที่ผมส่งไปคุมเรือขึ้น ข้างฝั่งนั้นนี่สิ
หลวงเทพ คุณสงสัยใคร ?
ไกรสร ผมบอกไม่ถูก ทั้งสามคนเป็นตำรวจเก่า วินัยดี ไม่เคยมีอะไร ให้สงสัยเลย
ลมัย แต่ทำไมถึงได้ทำอย่างนี้ล่ะคะ ?
ไกรสร มันก็.. เงินตัวเคี้ยวเท่านั้นแหละคุณ เสียแล้วมันคงส่งสายเอาสินบนมาทวง ไอ้
หมอนี่มันคิดจะวางระเบิดก่อนเราออกเรือ แต่ตามจดหมายของคนที่เล่ามา ผมยังเชื่อง
เรียกตัวมันคิดเรือมาด้วย มันจึงฉวยโอกาสวางเอาตอนนี้..
ลมัย แล้วใครล่ะคะ ที่ท่านสารวัตรเรียกเอามา

- ไกรสร มันหลายคนด้วยกัน เราอย่าเสียเวลาดีกว่า ช่วยกันค้นดีกว่า มันไม่ดีกว่ามันตั้ง
เวลาไว้ ก็ทุ่มก็โหมงเสียด้วย
- หลวงเทพ โอ้หมอนั่นมันคิดเรือขึ้นไปตั้งหลายชั่วโมงแล้ว นี่มันกี่โมงล่ะ ? บ่ายสองโมงยี่สิบ
นาที มันจะระเบิดเมื่อไหร่ก็ไม่รู้
- ลมัย มันอาจจะระเบิดในนาทีที่สองนาทีนี้ก็ได้ รีบเถอะค่ะ
- ไกรสร คุณหลวงกับคุณลมัยช่วยกันคนในเคบินก็แล้วกัน ผมจะไปบอกกับตัน
(เสียงฝีเท้าไกรสรวิ่งขึ้นบันได)
- ไกรสร กับตัน นี่เราอยู่ห่างฝั่งกี่ไมล์
- กัปตัน ราว ๆ ๑๐๐ ไมล์เห็นจะ ใกล้ครับ ท่าไหนครับ
- ไกรสร เปลี่ยนทางเดินเร็ว เราต้องเข้าฝั่งเร็วที่สุด
- กัปตัน อ้าว ท่าไหน
- ไกรสร มีระเบิดเวลาอยู่ในเรือนี้ ผมเพิ่งรู้
- กัปตัน ระเบิดเวลา ? อะไรกันครับ ท่านรอง ? จริงหรือครับ ?
- ไกรสร ผมเชื่อว่าจริง นี่จุดหมายของมัน แต่คุณเปลี่ยนทางเดินของเรือเสียก่อนดีกว่า
เราต้องถึงฝั่งเร็วที่สุด ฟุสปีคนะครับ
- กัปตัน ครับ ผมจัดการเดี๋ยวนี้
- ไกรสร ผมจะส่งตำรวจและ คนเรือ ค้นเรือให้ทั่ว อย่าลืมฟุสปีคนะ

(คนตรี)

(เสียงคน - เคลื่อนย้ายสิ่งของดังตึงตึงอยู่ตลอดเวลา - เสียงพูดกันอย่างวิตถ
กังวล เพราะไม่รู้ว่าจะระเบิดจะระเบิดเมื่อไหร่)

- ไกรสร ใจครับ คุณหลวง ได้รู้แล้วอะไร บ้างไหม ?
- หลวงเทพ ผมไม่เจออะไรเลย ผมว่ามันหลอกเราเสียก็ว่าได้ มันหลอกให้เราตกใจเล่นนะคุณ
- ไกรสร นี่เราก็ค้นกันมาตั้งสองชั่วโมงแล้ว มันยังงี้กันแน่
- ลมัย คิดว่ามันคงจะวางในท้องเครื่องมากกว่า ถ้าห้องเรือทะเล เครื่องเดินไม่ได้ เรือก็
จมแน่
- ไกรสร เราหาหมดแล้ว ทุกซอก ทุกมุม ไม่พบอะไรเลย
- ลมัย ที่ท้ายเรือล่ะคะ ?
- ไกรสร ไม่มี

